
Herborg Station

Nr. 4. okt. 2013. 14. årgang.

Medlemsblad for VSV&MJ

Videbæk Skjern Veteran og Modeljernbane

Klub nyt.

Sommeren er ved at være forbi, og hvilken sommer, med fint vejr det meste af tiden. Det har for klubben været en turbulent sommer. Vi har desværre måtte sige farvel til vores lejer, da ikke blev betalt husleje, vi har derfor med en advokats hjælp fået ham ud. Heldigvis fik vi hurtigt lejligheden udlejet igen fra 1. sept. Det indebar dog at vi måtte istandsætte lejligheden, en overkommelig opgave. Der blev malet og skiftet 3 vinduer, to var punkteret og en var utæt ved tilsætningerne så den måtte udskiftes, et job for tømmeren. **En stor tak til de klubmedlemmer der trak læsset med i-standsættelsen, den blev færdig til tiden.** En ulykke kommer sjældent alene, tagrenden ud mod gaden begyndte at hænge mere og mere, og ved nærmere eftersyn viste det sig at alle rendejern var rustet over og skal udskiftes. De har vel også gjort det godt, hvis de har siddet siden stationen blev bygget i 1920. Vi spurgte om der blandt vores medlemmer var nogle der ville påtage sig opgaven? Det var der ikke, så vi måtte igen ty til vores tømmer, og få en pris på nye tagrender. Vi fik en pris som vi fandt i orden, nu venter vi bare på at få opgaven færdig gjort.

Vi fik en invitation fra veteran klubben i Vemb til en tur med Bjergbanen i Lemvig, og alle medlemmer blev inviteret. Tilslutningen var ikke så stort som ønsket, 23 var tilmeldt, og alle syntes det var en god tur, vejret viste sig fra sin bedste side. Efter turen med Bjergbanen tog vi en tur med VLTJ til Thyborøn, der var havnefest, så der var mange rejsende med. En del fra vores klub gik en tur ned til havnen, mens andre fandt en plads nær stationen, hvor vi spiste vores medbragte mad.

Grunden til invitationen skyldtes, at vi i foråret skulle rydde op på stationsområdet og, at vi havde en hel del skinner med tilhørende smådele samt et sporskift vi ikke havde brug for, de fik også vores signalmast med tilhørende dele. Vi fældede de store ahorntræer der stod i skellet ud mod sporet, det har givet et bedre udsyn til stationen. Vi havde spurgt flere veteran klubber om det var noget de kunne bruge, og det kunne de i Vemb. Som tak herfor fik vi bjergbane turen. Efter oprydningen har vi fjernet alle træstopperne og fået planeret og sået græs. Nu har vi kun de tre GS- vogne til bage, hvor vi har en del jernbane ting. Godsvognene trænger til en gevaldig ansigts løftning, så hvis der er nogle der

har lyst og mod, er de velkommende til at påtage sig opgaven. Bestyrelsen og de aktive medlemmer kan ikke over-skue det sammen med de andre opgaver i klubben.

Ud over de nævnte ting har vi og-så været på banen for at beskære træer, også i år er det Henning der har stået for klipning af græs på banearealet, og det er faktisk et krævende arbejde, det tager ca. 3 dage for en komplet barbering. Det skal gøres fire-fem gange år-ligt, plus han også passer fyret på stationen og sørger for træpiller.

Kurt Kr. og Per Olesen har hen over foråret og sommeren frem-stillet fem nye cykler efter modellen vi fik lavet på Skjern Tekniske skole, så vi kan udrangerer de dårligste af de gamle cykler.

Vi er igen så småt begyndt at lave modelbane, det bliver spændende til næste forår, at se hvor langt vi er nået. Der har fra elektronikken været ønske om en støvfri plads, så de er rykket ind i mødelokalet. De har fået den ene ende hvor de kan sidde i fred og ro.

Antons Tog.

Resume.

De to efterløkker Anton og Karl der var barndoms venner, har fundet hinanden, og sidder taler om toget Karl havde som barn, og

hvordan Anton kan få fat i et tog uden hans kone Selma får det at vide, og hvordan Karls kone, den gale Petra, heller ikke må vide noget.

Fortsættelse fra sidste nr.

Selma kunne føle, at der var noget i gære for de var så hemmelighedsfulde, og nysgerrig er hun jo også, men hun fik ikke noget ud af dem så hun gav op og lod dem passe sig selv. Karl placerede sig foran computeren og Anton var på behørig afstand. Hvis den nu skulle eksploderer er det jo kun Karl det gik ud over, men alt gik godt og de fik liv i pc'en, og fandt en lang række si-der med modeltog. Anton rykke-de noget nærmere til pc'en, nu blev det spændende. Det var rent slaraffenland der åbnede sig for dem, men prisen kom total bag på Anton. Han huskede at hans far havde sagt "et tog koster lige så meget som en gris", men de pri-ser der var på tog i dag kunne der købes op til flere grise. Et lokomotiv 2500 kr.?? Anton røg næsten baglæns af stolen, han havde ligegodt ikke i sin vildeste fantasi kunnet forestil sig det var så dyrt, men hans nysgerrighed vandt dog over hans gerrighed, og de fortsatte med at se på tog, skinner og vogne. De kom ind på sider fra Modelbane Europa og Miniatur Wunderland i Hamborg,

der fik de at se hvad det kunne drives til, og at det ikke var lege-tøj for børn. De fandt også ud af. At der fandtes klubber rundt i landet for interesserede i model-tog, så de glemmer totalt tid og sted. Pludselig ser Karl på uret! Jeg må skynde mig hjem, Petra ved ikke jeg er gået her hen, hun tror jeg sidder ude i skuret, og væk var han. Anton ser på pc'en, hvordan får jeg nu slukket for den? Det ender med han hiver stikket ud.

Anton går ud i sin elskede have-stue og sætter sig og ser ud over haven alt imedens tankerne kred-ser om alt det han lige havde set. Man kunne jo også bygge en af disse LGB baner i haven, men det var ikke årstiden nu, så det må vente til foråret hvis det skulle blive aktuelt. Han kunne jo også inddrage et af de børneværelser der står tomme nu hvor børnene for længst er flyttet hjemmefra.

Datteren Sofie var flyttet til Sjæl-land, sønnen Anders til Sønderjyl-land og Peter havde købt en ned-lagt landejendom ikke langt fra byen. Det er i grunden underligt, tænker tænker Anton, Peter er den der bor nærmest ved dem, er ham de ser mindst til, undtagen når de skal passe børnebørnene, det har han og Selma tit talt om, men som Selma siger; En mor kan passe tre

børn, men tre børn kan ikke passe een mor. Det har jeg selv tit set på plejehjemmet. De har jo deres at se til tænker Anton, og tankerne ledes igen hen på modeltog. Hvis han nu kunne overtale Selma til, at han kunne få Sofies værelse, da det var det største, til at bygge modeljernbane i, kunne han få en anseeligt bane og Karl kunne komme og være med. Han forestillede sig en bane med bjerge, søer og vandfald som han og Selma engang havde set på en rejse til Østrig, de havde fået af børnene i sølvbryllupsgave. Et sådan landskab var noget der tiltalte ham. Jeg må se at få fat på Karl igen, en af de kommende dage, men først er det nok en god ide at få en aftale i stand med Selma.

Anton rejser sig fra stolen og går ind i stuen hvor Selma sidder midt i sofaen, og er i gang med en kryds og tværs i Hjemmet, nok nr. 145 siden hun gik på efterløn. På bordet står en kop kaffe som hun tager en mundfuld af, lige som Anton kommer ind i stuen. Du Selma!, jeg har tænkt mig, at jeg måske kunne få Sofies værelse. Der kunne jeg bygge en modeljernbane, hvad siger du til det? Det giver et hop i Selma, og øjenbrynene ryger helt op til issen, brillerne glider ud på næse-tippen og hun får kaffen galt i halsen, hvad der udløser en

vold-somt hosteanfald så farven i ansigtet skifter først til ildrød og siden til nærmest gasblå.

Anton ser forskrækket ud og farer hen og dunker Selma på ryggen. Langt om længe kommer hun til sig selv igen. Modelbane i Sofies værelse? Er du da blevet helt gal? Hvad så med mine pelargonie, du ved da de skal stå køligt og lyst om vinteren, og det er netop hvad de gør i Sofies værelse! Og hvad så når børnene kommer hjem? Skal de så sove inde ved toget? Du er da vel ikke ved at gå i barndom? Tusinde spørgsmål haglede ned over den stakkels Anton, som forsøger at besvare dem så godt han kan, med at de to andre værelser nok skulle dække behovet for plads til pelargonier, overnattende gæster og Selmas symaskine som hun aldrig bruger. Kampen blev langvarigt, men til sidst gav Selma sig med disse ord! Du skal huske lille Anton, du skal selv gøre rent derinde, og det er et sted jeg aldrig kommer, for sådan noget barnlig pjat går jeg ikke op i. Anton lovede at han selvfølgelig nok selv skulle gøre rent og pudse vinduet der inde. Selma havde jo sagt, at det var et sted hun aldrig ville komme, så der er jo op til ham hvor ofte der skulle gøres rent.

Hurtigt fik Anton hentet sin tom-mestok og gik straks i gang med opmåling af rummet. 6X3,5

mtr. Det skulle kunne blive en ordentlig bane. I Antons fantasi var det helt utroligt hvad han skulle have på sin bane. Først måtte han sætte sig ind i hvad der kunne fås nu om dage, han havde jo allerede set en del på nettet sammen med Karl, hvor meget der kunne købes siden de som drenge legede med Karls tog. Det skulle helt klart være Märklin, alt andet kunne udelukkes med det samme, det var jo med det mærke han havde gjort sig sin sparsomme erfaring.

Anton hastede tilbage til udestuen med en tegning af værelset, som han sad og stirrede på i en times tid, alt imedens tankerne fo'r rundt i hovedet på ham. Til sidst gav han op, han måtte have fat på Karl, så de sammen planlægge banen.

Jeg går hen til Karl råber Anton på vej ud af døren. Det er da voldsomt som du er begyndt at komme sammen med Karl siger Selma, men han hører hende ikke, da han allerede havde lukket døren efter sig. Da han når Karls hus, går han direkte om i haven til skuret i håb om at Karl er der, så han slipper for at tale med Petra. Anton åbner døren til skuret, og der sidder Karl og ryger på en cigar, som han hurtigt kaster ned i en spand med vand da døren åbnes. Er det bare dig siger Karl, og ser helt lettet ud,

jeg troede det var Petra, så går det ikke jeg sid-der her og ryger. Hun har nemlig bestemt, at jeg er holdt op med at ryge! Og den ballade jeg fik sidst det blev opdaget, at jeg ikke var holdt op, ønsker jeg ikke skal gentage sig. Da havde Karl virke-ligt gjort regning uden vært da Petra havde besluttet, at nu havde han ikke lyst til at ryge mere. Han havde boret et hul i gavlen af sku-ret, og der igennem havde han ført et tyk stykke slange ind i hækken bag skuret, så han kunne puste røgen ind i slangen og ud i hækken hvor røgen så kunne for-dele sig uden Petra kunne se rø-gen. Rigtig smart syntes Karl, han havde dog glemt at naboen er ekstrem antiryger. Naboerne hav-de selv været ryger engang, og havde røget både stærk tobak og almindelig tobak, men havde nu set lyset og følt sig rigtig frelst, det gav dem dermed ret, ifølge deres overbevisning, til at føre korstog mod alle der stadig røg. Før de flyttede ind til byen og blev naboer til Petra og Karl, boede de i kollektiv et stykke u-den for byen. Nu var de så blevet mere borgeligt, da manden havde læst videre til magister og hun til folkeskolelærer. I begyndelsen var Karl og Anton vældigt interesseret i hvad der foregik i haven hos Karls nye nabo, for hun gik om sommeren

rundt i haven kun iført trusser, den tid var forbi nu, om det skyldtes de var blevet mere borgelige eller brysterne var blevet mere jordsø-gende med tiden vides ikke, men nu var det for det meste kun ham der gik i haven på sine lange tynde ben med grønne gummi-støvler og arbejdshandsker.

Fortsættes i næste nr.

Smil.

Knud: - Skal du på charterferie i år?

Poul: - Så bliver det da med bus.

Knud: - Hvorfor? er du da bange for at flyve?

Poul: - Ja, jeg har lige læst, at flyselskaberne tabte fem procent af deres kunder sidste år.

Sølvbryllupper er de bedste bryllupstester. Ved bryllup og guldbrilp trækker værtsparret kun på at komme hjem i seng.

Færgen var på vej til Als, hvor der skulle være et politisk møde. Der var høj sø-gang, og de fleste holdt sig væk fra dækket. En mand vo-vede sig dog derud. Henne ved rælingen stod en anden mand. Han nikkede til ham og sagde:

- Nå, du er måske også Radikal?

- Nej, nej! svarede manden, - jeg er bare søsyg.

- Min kone hævder, at hun aldrig vil glemme de tre små ord, der var indgraveret i vi-elsesringen, jeg gav hende.

- Hvor sødt!

- Det syntes hun nu ikke. Der

